

تجارت الکترونیک

الف- چشم انداز (سند راهبردی جامعه اطلاعاتی ایران - شورای عالی اطلاع‌رسانی)

جمهوری اسلامی ایران برای تحقق اقتصاد شبکه‌ای (شامل بانکداری، بیمه و سایر حوزه‌های کسب و کار از جمله تجارت الکترونیک) به دنبال توسعه میزان به‌کارگیری قابلیت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات در کلیه فعالیت‌های اقتصادی کشور و ایجاد تحولی بنیادین در جهت تبدیل اقتصاد سنتی به اقتصاد شبکه‌ای، الکترونیکی و برخط است. با شکل‌گیری این اقتصاد انتظار می‌رود:

۱. بخش قابل توجهی از کسب و کار خرده‌فروشی و عمده‌فروشی در کشور، الکترونیکی و برخط شده و اغلب بنگاه‌های بزرگ و برخی از کسب و کارهای کوچک و متوسط از قابلیت‌های محیط الکترونیکی و شبکه‌ای برای ارزیابی، فروش و نظام‌های خدمات مشتریان خود، به طور روزمره استفاده نمایند.
۲. تعداد مشاغلی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم از فناوری اطلاعات و ارتباطات و قابلیت‌های آن استفاده می‌نمایند، درصد قابل توجهی از مشاغل موجود فعالیت‌های اقتصادی را تشکیل می‌دهند.
۳. شهروندان و مصرف‌کنندگان قادر خواهند بود درصد قابل توجهی از نیازهای مصرفی خود را از طریق بازارهای الکترونیکی شناسایی کرده و به صورت الکترونیکی خرید نمایند.
۴. بازارهای مکاره الکترونیکی به اندازه کافی توسعه یافته و هر یک از آحاد جامعه امکان خرید و فروش و معامله کالاهای تولیدی و مازاد خود را خواهند داشت.
۵. همه کسب و کارها با استفاده از کاربردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات (چون مناقصه و مزایده الکترونیکی) از فرصت‌های برابر اقتصادی بهره‌مند شده و امکان رقابت برای هر کسب و کار با هر اندازه و در هر نقطه از کشور در سطح ملی و بین‌المللی وجود خواهد داشت.
۶. تبادل و به‌کارگیری اطلاعات و مدیریت آن، نقش کلیدی در انجام فعالیت‌های اقتصادی داشته و بر همین اساس انواع سازمان‌ها و مؤسسات برای تولید اطلاعات و ایجاد ارزش افزوده بر روی آن شکل گرفته و خدمات خود را به دولت، سازمان‌های بخش خصوصی، مصرف‌کنندگان و عرضه‌کنندگان کالا و خدمات ارائه می‌دهند.

۷. زیرساخت‌های پایه و اساسی برای انجام انواع فعالیتهای کسب و کار و تجارت الکترونیکی (بین دولت، بنگاه، شهروند و با خودشان) فراهم شده است.
۸. با ایجاد شبکه گسترده تبادل اطلاعات بین دستگاهی دولتی و استقرار نظام‌های آماری و بانک‌های اطلاعاتی پایه و یکپارچه، قابلیت دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی برای تعامل الکترونیکی با یکدیگر و اتخاذ تصمیمات کلیدی افزایش یافته است.
۹. گام‌های اساسی در راه بهینه‌سازی فرآیندهای عملیاتی در بخش‌های مختلف دولت با هدف تمرکز بر ارائه خدمات به شهروندان و کوچک‌سازی، چابک‌سازی و یکپارچه‌سازی اجزای مختلف دولت برداشته شده است.
۱۰. وظایف اصلی دولت در حوزه تصدی‌گری از طریق طراحی و پیاده‌سازی نظام‌های کاربردی مبتنی بر فناوری اطلاعات به صورت مکانیزه درآمده است.
۱۱. دستگاه‌های دولتی علاوه بر اطلاع‌رسانی از طریق تارگانه‌ها، با ایجاد درگاه‌های خدمت‌رسانی به مردم و کسب‌وکارها، بخش عمده‌ای از خدمات خود را از طریق شبکه و به صورت الکترونیکی و غیرحضوری ارائه می‌دهند.
۱۲. دولت بخش قابل توجهی از سفارش و تدارک کالاها و خدمات خود و تعامل با تأمین‌کنندگان و درخواست‌کنندگان را از طریق ارتباط برخط یا سایر طرق الکترونیکی انجام می‌دهد.
۱۳. زیرساخت‌های پایه و اساسی برای تجارت الکترونیکی از قبیل ارتباطات راه‌دور، بانکداری الکترونیکی، نظام‌های حمل و نقل، بیمه، مالیات، گمرک و غیر آن فراهم شده باشد.

ب- رسالت (مأموریت) (سند راهبردی جامعه اطلاعاتی ایران - شورای عالی اطلاع‌رسانی)

مأموریت اقتصاد شبکه‌ای (شامل بانکداری، بیمه و سایر حوزه‌های کسب و کار از جمله تجارت الکترونیک) عبارتند از:

۱. تدوین راهبردها و فراهم نمودن زیرساخت‌ها و سازوکارهای اجرایی تبدیل اقتصاد سنتی به اقتصاد شبکه‌ای
۲. مدیریت تقاضای مهارت‌های فناوری اطلاعات
۳. مدیریت و ترویج تجارت الکترونیکی
۴. ارتقای سلامت اداری و پیشگیری از مفاسد اقتصادی

۵. ترویج و حمایت از تداوم خدمات دولت الکترونیکی

ج- راهبردها و سیاست‌ها (سند راهبردی جامعه اطلاعاتی ایران - شورای عالی اطلاع‌رسانی)

راهبردهای توسعه اقتصاد شبکه‌ای (شامل بانکداری، بیمه و سایر حوزه‌های کسب و کار از جمله تجارت الکترونیک) عبارتند از:

۱. توسعه کمی و کیفی بکارگیری کاربردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات در سازمان‌های دولتی با هدف افزایش قابلیت‌های عملکردی و تصمیم‌گیری دولت با هدف خدمت‌رسانی سریعتر و ساده‌تر به مردم
۲. توسعه کمی و کیفی بکارگیری کاربردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات در سازمان‌های دولتی با هدف افزایش سرعت و کیفیت خدمات ارائه شده به شهروندان و سازمان‌های خصوصی
۳. توسعه کمی و کیفی بکارگیری تجارت الکترونیکی در مجموعه دولت و سازمان‌های تابعه آن.
۴. حمایت از توسعه بکارگیری تجارت الکترونیکی در صنایع و بخش‌های مختلف اقتصادی، و تشویق مصرف‌کنندگان در استفاده از این قابلیت‌ها
۵. ایجاد آمادگی و توسعه نظام‌های پایه و اساسی توسعه اقتصاد شبکه‌ای و تجارت الکترونیکی در نظام اقتصادی کشور.
۶. ایجاد و توسعه نظام‌های اطلاعاتی پایه ملی به‌منظور توسعه و افزایش میزان یکپارچگی در اقتصاد شبکه‌ای و نظام تصمیم‌گیری
۷. حمایت و پشتیبانی از توسعه بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در بخش‌ها و صنایعی که به‌کارگیری این فناوری در آنها موجب ایجاد مزیت رقابتی و اقتصادی قابل توجه برای کشور می‌گردد.
۸. توسعه اشتغال کارکنان اطلاعات و دانش.

د- طرح‌ها، پروژه‌ها و اقدامات (سند راهبردی جامعه اطلاعاتی ایران - شورای عالی اطلاع‌رسانی)

اقدامات و پروژه‌های توسعه اقتصاد شبکه‌ای (شامل بانکداری، بیمه و سایر حوزه‌های کسب و کار از جمله تجارت الکترونیک) عبارتند از:

۱. موظف شدن کلیه دستگاه‌های اجرایی و سازمان‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی به تهیه و تدوین برنامه جامع بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در چارچوب برنامه‌های راهبردی خود.
۲. اختصاص درصدی از بودجه عمرانی و جاری هر یک از دستگاه‌ها و سازمان‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی جهت ایجاد بانک‌های اطلاعاتی درون دستگاهی و بین دستگاهی و توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات متناسب با برنامه جامع تهیه شده
۳. حذف مبادلات کاغذی غیر لازم بین وزارتخانه‌ها، دستگاه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی با استفاده از شبکه امن دولت و ایجاد بایگانی الکترونیکی با هدف روان‌سازی عملیات دولتی، حذف دیوان‌سالاری، و افزایش سلامت اداری و صرفه‌جویی
۴. ملزم شدن دستگاه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی و شرکت‌های دولتی به ارائه اطلاعات فهرست خدمات، زمان‌های عملیات، کاربرگ‌ها و سایر اطلاعات کلیدی مربوط به صورت روزآمد و مناسب بر روی تارگه‌ها و درگاه‌های اطلاعاتی با امکان دریافت اطلاعات شهروندان و بخش خصوصی به منظور سرعت بخشیدن به خدمات تعاملی شبکه‌ای با هدف افزایش کارآمدی و عدالت‌محوری
۵. مهندسی مجدد دولت با استفاده از فرصت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات به منظور فراهم کردن زمینه تبدیل دولت متصدی متمرکز به دولت کوچک، چابک، سیاست‌گذار، هوشمند، ناظر، قدرتمند، کارآمد، تسهیل‌گر، یکپارچه، غیرمتمرکز و پیشبران توسعه و عدالت
۶. حمایت و پشتیبانی از شکل‌گیری شبکه‌های سازمانی و بین‌سازمان در سازمان‌های دولتی و در سطوح مختلف آن در کشور (دولت)
۷. افزایش سرعت پیگیری مراحل مختلف طراحی و پیاده‌سازی خدمات اصلی و پرکاربرد الکترونیکی، که توسط سازمان‌های مختلف دولتی به شهروندان و سازمان‌ها.
۸. ساده‌سازی، کاهش زمان و در صورت نیاز مهندسی مجدد فرآیندهای اصلی سازمان‌های دولتی، با هدف افزایش کیفیت و کمیت ارائه خدمات دولتی به شهروندان و سازمان‌ها.
۹. به روز رسانی سند دولت الکترونیکی مصوبه هیأت وزیران با توجه به اقتضات جدید و الزامات اقتصاد شبکه‌ای.

۱۰. شناسایی و اولویت‌بندی خدمات دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی و عمومی حول محور نیازهای شهروندان و کسب و کارها و تدوین و اجرای برنامه الکترونیکی کردن تراکنش‌های خدمات مزبور بر اساس اولویت‌ها
۱۱. توسعه راهبردهای ارتباطی دستگاه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی و شرکت‌های دولتی با جامعه به منظور بسترسازی برای ارائه خدمات شبکه‌ای
۱۲. توسعه تعاملات بین دولت با شهروندان، کسب و کارها و سایر بخش‌های جامعه از طریق کانال‌های متنوع الکترونیکی به جای مراجعات حضوری با استفاده از بانک‌های اطلاعاتی تولید شده، روزآمدسازی و عرضه اطلاعات خدماتی و دریافت اطلاعات برخط از شهروندان و بخش خصوصی به منظور توسعه عدالت‌محور (دولت)
۱۳. ایجاد امکان انجام تراکنش‌های برخط در زمینه‌هایی مانند تقاضای صدور مجوزها، پرداخت مالیات و بیمه از طریق درگاه‌های خدمت‌رسان دولت به شهروندان (دولت، بانک)
۱۴. ساده‌سازی، استاندارد کردن، کاهش زمان و در صورت نیاز مهندسی مجدد فرآیندهای موجود و تکمیل فرآیندهای جدید در سازمان‌های دولتی به منظور ایجاد و افزایش قابلیت‌های سازمان‌های یاد شده در زمینه بکارگیری تجارت الکترونیکی در داخل مجموعه دولت و همچنین تعامل بین دولت و شهروندان و سازمان‌ها.
۱۵. اجرای الزامات قانونی موجود برای انجام خریدها و تدارکات دستگاه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی و شرکت‌های دولتی از طریق برخط و الکترونیکی. (قانون معاملات دولتی)
۱۶. ایجاد سازوکارهای افزایش امنیت در دستگاه‌ها و شرکت‌های دولتی سفارش‌دهنده کالاها، خدمات و پروژه‌ها (دولت)
۱۷. راه‌اندازی درگاه و پایگاه اطلاعاتی متمرکز مناقصه‌ها و مزایده‌های دولتی و الزام دستگاه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی در خصوص به‌روز قرار دادن اطلاعات مناقصه‌ها و مزایده‌های خود در آن (دولت)
۱۸. راه‌اندازی پایگاه اطلاعاتی متمرکز منابع تأمین کالاها و خدمات مورد نیاز دستگاه‌های دولتی و به‌روز کردن و اطلاع‌رسانی مستمر آن و الزام دستگاه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی در خصوص استفاده از آن
۱۹. یکپارچه‌سازی نظام‌ها در زنجیره ارزش تجارت الکترونیکی (نظام‌های بانکی، بیمه، مالیات، گمرک، حمل و نقل، پست، پیگیری و ردیابی و مانند آن)

۲۰. حمایت از توسعه نرم‌افزارهای کاربردی مجتمع از زنجیره تأمین تجارت الکترونیکی در رابطه بین کاسب با مشتری و کاسب با کاسب
۲۱. حمایت از توسعه نظام‌های حمل و نقلی مجتمع در زمینه پردازش، سفارش و تحویل، ردیابی و دیده‌بانی کالاها و خدمات
۲۲. ایجاد و تقویت مرکز ملی توسعه تجارت الکترونیک و شورای سیاست‌گذاری آن برای هماهنگی و یکپارچگی و نظارت مستمر بر امور تجارت الکترونیکی در تعاملات ملی و بین‌المللی
۲۳. تدوین و اعمال سیاست‌های تشویقی و ترغیبی (مثل ارائه تسهیلات مالی، عوارض و تعرفه‌های ترجیحی، و مانند آن) برای شرکت‌ها و سازمان‌هایی که در زمینه به‌کارگیری تجارت الکترونیکی (چه در زمینه تعامل داخلی و چه در زمینه تعامل با شهروندان) پیشگام هستند.
۲۴. طراحی و اعطای جایزه سرآمدی و برگزاری مسابقات برای انتخاب شرکت‌ها و سازمان‌های سرآمد، در زمینه به‌کارگیری تجارت الکترونیکی در سطح ملی، استانی، و شهری.
۲۵. حمایت از تولید و ارائه نرم‌افزارهای کاربردی الگو در زمینه تجارت الکترونیکی با کاربری وسیع در سطح سازمان‌ها.
۲۶. طراحی و معرفی الگوهای مرجع در سازمان‌ها و صنایع مختلف و تشویق سازمان‌ها به به‌کارگیری این الگوها.
۲۷. دادن امتیاز بالاتر در نظام فنی - اجرایی، دستورالعمل‌های ارجاع کار، چارچوب‌های صنفی و مانند آن به کسب و کارهایی که در زمینه به‌کارگیری تجارت الکترونیکی عملکرد بهتری دارند.
۲۸. تشویق و تسهیل ایجاد درگاه‌های ارائه اطلاعات کالاها و خدمات به شهروندان توسط کلیه بنگاه‌ها و کسب و کارها (دولت)
۲۹. تشکیل کارگروه‌های مشترک دولت و اتحادیه‌های صنفی به‌منظور توسعه کاربرد تجارت الکترونیکی در رابطه بین کاسب با مشتری و کاسب با کاسب
۳۰. تشویق و حمایت از شکل‌گیری و توسعه ظرفیت‌های جدید در زمینه ارائه خدمات (مشاوره، نرم‌افزار، خدمات، سخت‌افزار) مورد نیاز به‌کارگیری تجارت الکترونیکی به سازمان‌های متقاضی
۳۱. حمایت و تسهیل استفاده کسب و کارها از شبکه برای بازاریابی، فروش، تهیه، انبار و نظام‌های خدمات مشتری خود

۳۲. توسعه دسترسی برابر، شفاف و بدون تأخیر کلیه شهروندان و کسب و کارها به انواع اطلاعات فرصت‌ها و

فعالیت‌های اقتصادی به ویژه فعالیت‌های دولتی از جمله فرصت‌های سرمایه‌گذاری

۳۳. هدایت بازارهای سنتی کالا به سمت ایجاد بورس‌ها و بازارهای الکترونیکی عرضه عمده کالا

۳۴. توسعه فرهنگ استفاده از تجارت الکترونیکی از طریق تشویق و تسهیل ارائه پیام‌ها، بروشورها و انواع روش-

های تبلیغی و آگاه‌سازی رسانه‌ای دیداری و نوشتاری از مزایا و منافع خرید برخط برای مصرف‌کنندگان و

مزایا و منافع و نحوه بهره‌مندی از تجارت الکترونیکی کسب و کار- مصرف‌کننده و کسب و کارها با یکدیگر

به ویژه از طریق اتحادیه‌های صنفی.

۳۵. شناسایی، بومی‌سازی و به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی در زمینه رویه‌ها و اسناد تجاری در کلیه صنایع

و کسب و کارها برای تسهیل و توسعه فعالیت‌های تجاری الکترونیکی

۳۶. توسعه نظام جامع عملیات تجارت خارجی (شامل واردات، صادرات و ترانزیت کالا و خدمات) مبتنی بر

به‌کارگیری بانک‌های اطلاعاتی مورد نیاز و قابلیت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور

۳۷. شناسایی نارسایی‌ها و توسعه طرح‌های بهسازی زنجیره عرضه و توزیع کالا در کشور با استفاده از نظام‌های

مدیریت زنجیره عرضه و توزیع مبتنی بر بانک‌های اطلاعاتی مورد نیاز و قابلیت‌های فناوری اطلاعات و

ارتباطات

۳۸. فراهم کردن امکان خرید و فروش سهام و کالا به صورت الکترونیکی و برخط در کلیه بورس‌های اوراق

بهادار و کالای سراسر کشور (دولت)

۳۹. اصلاح، ساده‌سازی، استاندارد، و الکترونیکی نمودن فرآیندها و رویه‌های بانکداری، بیمه، مالیات، گمرک،

حمل و نقل و پست با هدف تمرکز بر تأمین رضایت ذی‌نفعان این فرآیندها

۴۰. پیگیری، شناسایی، طراحی و پیاده‌سازی پروژه‌های پیش‌تاز و راه‌انداز فناوری اطلاعات و ارتباطات در

حوزه‌های اصلی فعالیت‌های دولت و به‌ویژه در حوزه فعالیت‌های اقتصادی مثل گمرک، مالیات، بیمه، نظام

بانکی، تجارت الکترونیکی و مانند آن

۴۱. به‌کارگیری کارت هوشمند شناسایی الکترونیکی ملی با پوشش خدمات دولتی و عمومی مانند شناسایی و

احراز هویت افراد، پرداخت‌های الکترونیکی و مانند آن (دولت)

۴۲. توسعه و گسترش خدمات بانکداری الکترونیکی ملی با پوشش خدمات دولتی و عمومی مانند شناسایی و احراز هویت افراد، پرداخت‌های الکترونیکی و مانند آن.

۴۳. ارائه خدمات بیمه‌ای جدید و متناسب با محیط و تراکنش‌های تجارت الکترونیکی مانند بیمه کارت‌های اعتباری، بیمه تارگه‌ها و عملیات خرید و فروش برخط، بیمه پایگاه‌های بانک‌ها و اشخاص حقیقی و حقوقی درگیر در تجارت الکترونیکی.

۴۴. توسعه نظام‌های پیگیری و ردیابی کالا و حامل‌های آن و ایجاد سامانه‌های حمل و نقل هوشمند در کلیه کلان شهرها و جاده‌های اصلی کشور

۴۵. طراحی و پیاده‌سازی نظام جامع مدیریت اسناد تجاری و نظام جامع کتابخانه فرآیندهای مشترک تجاری، و تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های اجرایی برای به‌کارگیری این نظام(ها) توسط سازمان‌های دولتی و بخش خصوصی. (دولت)

۴۶. اجرای پروژه‌های ملی و فرابخشی حوزه فناوری اطلاعات به وسیله دستگاه‌های فرابخشی با تشویق سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی با نظارت دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی

۴۷. ایجاد و توسعه مرکز ملی اطلاعات کشور با هدف مدیریت و ساماندهی اطلاعات ملی و بانک‌های اطلاعاتی ذی‌ربط با هدف گسترش عدالت اجتماعی و پیشگیری از مفاسد اقتصادی و اداری

۴۸. توسعه نظام‌های پایه اطلاعاتی مانند اطلاعات جامع ثبت احوال، هویت دیجیتال، نظام وظیفه، ثبت اسناد و املاک، اطلاعات جغرافیایی ملی، سوء پیشینه، سوابق کسب و کارها، کد یکنواخت کالا و خدمات، کدپستی. (دولت)

۴۹. توسعه نظام‌های اطلاعات اقتصادی و رفاه عمومی مانند سامانه جدید اطلاعات ایرانیان، نظام جامع مالیاتی، اطلاعات جامع درآمدی خانوار و طرح تحول اقتصادی، اطلاعات طرح سهام عدالت، نظام یارانه‌ها با هدف کمک به هدفمندی یارانه‌ها و باز توزیع درآمد در بین دهک‌های مختلف درآمدی در جامعه و تقلیل اتکا به درآمدهای نفت و گاز و نهایتاً کمک به توسعه عدالت در کشور.

۵۰. توسعه نظام‌های اطلاعات مدیریت، پشتیبانی تصمیم و مدیریت دانش در نظام برنامه‌ریزی و بودجه‌ریزی و اجرا و نظارت برنامه‌های ملی و توسعه در سایر بخش‌های نظام تصمیم‌گیری دولت، هیأت وزیران، شوراها، نهادها و کمیسیون‌ها و کمیته‌های تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز و دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی

۵۱. یکپارچه‌سازی نظام‌های اطلاعاتی و ساماندهی نظام پروتکل‌های ارتباطی هماهنگ بانک‌های اطلاعاتی ملی و دولتی
۵۲. توسعه نظام‌های اطلاع‌رسانی و شفاف‌سازی تصمیمات در سازمان‌های دولتی، با هدف ایجاد برابری و عدالت در دسترسی یکسان به اطلاعات
۵۳. بررسی و مطالعه بر روی صنایع و بخش‌های مختلف اقتصادی کشور و تجزیه و تحلیل نقش بکارگیری فناوری اطلاعات در آنها.
۵۴. انتخاب صنایع و بخش‌های دارای اولویت برای سرمایه‌گذاری و توسعه فناوری اطلاعات همچون نفت و گاز و خودرو (نفت و گاز، خودرو)
۵۵. شناسایی و تحلیل موانع و فرصت‌های سرمایه‌گذاری در فناوری اطلاعات و ارتباطات در صنایع و بخش‌های دارای اولویت (نفت و گاز، خودرو)
۵۶. تشویق استفاده گسترده از برنامه‌های مدیریتی مبتنی بر فناوری اطلاعات همچون برنامه مدیریت منابع سازمان و بخش‌های آن همچون مدیریت ارتباط مشتری در بخش صنعت.
۵۷. تدوین برنامه توسعه بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در صنایع و بخش‌های دارای اولویت و اجرای مستقیم این برنامه‌ها در بخش‌های دولتی و حمایت از اجرای آنها در بخش‌های خصوصی.
۵۸. ایجاد نهاد مطالعاتی و هماهنگی به منظور بررسی و مطالعه مستمر بر روی تعاریف مشاغل حوزه دانش و فناوری اطلاعات، مهارت‌های مورد نیاز و شرایط احراز آنها، در دو بخش دولتی و خصوصی، با مشارکت سازمان‌های ذی‌ربط.
۵۹. مطالعه و رصد مستمر بازار کار در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات و تولید محتوا به منظور تعیین وضعیت و پیش‌بینی روند تقاضا و عرضه نیروی کار و اصلاح سیاست‌های کار و اطلاع‌رسانی در این زمینه به افراد و سازمان‌های ذی‌ربط
۶۰. انجام مطالعات و پژوهش‌های سالانه بر روی انواع مشاغل مطرح در صنایع و بخش‌های مختلف اقتصادی به منظور شناسایی نیازهای مهارتی مشاغل مذکور به فناوری اطلاعات و ارتباطات و تولید محتوا
۶۱. افزایش میزان تقاضا برای مشاغل فناوری اطلاعات و ارتباطات و تولید محتوا در دولت از طریق افزایش تقاضا برای کاربردها، نظام‌های الکترونیک و بانک‌های اطلاعاتی.

۶۲. بسترسازی برای توسعه صادرات و افزایش توان رقابتی در زمینه نرم‌افزار، خدمات فناوری اطلاعات و ارتباطات و تولید محتوا.

۶۳. تنظیم و تصویب پروتکل‌ها و موافقت‌نامه‌های همکاری بین ایران و سایر کشورها در زمینه تبادل نیروی انسانی ماهر